

Vad är Martinus kosmologi?

En kosmisk världsbild

Kärnan i Martinus världsbild kan formuleras i det bibliska uttrycket *"Se, allt är mycket gott"* eftersom den kosmiska världsbilden visar på en kärleksfull mening i allt som sker, såväl i individens öde som i hela mänsklighetens öde. För att kunna se detta är det nödvändigt att man sätter in de jordiska företeelserna i sitt rätta kosmiska sammanhang. Varje levande väsen är djupast sett ett andligt väsen, höjt över tid och rum. Genom "reinkarnationsprincipen" har vi förmågan att åter och återigen födas i den fysiska världen och göra erfarenheter här. Dessa erfarenheter är av största värde, vare sig de är av behaglig eller obehaglig art, eftersom de ligger till grund för den utveckling som allt levande är underkastat.

Människan närmar sig ett nytt utvecklingssteg

Till följd av kosmiska naturlagar utvecklas alla levande väsen från ett medvetlösst mineraltillstånd, genom växtrikets fysiska aningstillstånd, primitiva djurtillstånd och vidare fram till det stadium där den jordiska människan idag befinner sig. Men utvecklingen stannar inte här. Människan är på väg att utvecklas vidare mot ett tillstånd där hon är herre över den fysiska materien och där förfinad intellektualitet och ökad kärleksförmåga bringar henne på våglängd med de andliga världarna. Dessa andliga världar genomstrålar världsalltet, även om de ännu är osynliga för människan på samma sätt som djurriket är otillgängligt för växternas förnimmelse. Det är dessa andliga världar som skänker inspiration till all stor mänsklig konst, likaväl som vetenskap och humana insatser. Företeelser som egentligen inte hör hemma i det verkliga "djurriket", utan snarare är tecken på att jordmänniskan i sin kosmiska utveckling är på väg att närma sig ett helt nytt rike.

Allt är liv

Genom "kontrastprincipen" förklarar Martinus varför det finns mörker och ljus, primitivitet och genialitet, kärlek och hat, likaväl som det finns natt och dag, sommar och vinter m.m. Ingenting kan upplevas utan att man också har upplevt dess motsats. "Kretsloppsprincipen" betingar att allt levande passerar olika stadier av kontraster, från mörker till ljus, från primitivitet till genialitet osv. Detta är en utveckling som omfattar allt levande, såväl i mikrokosmos som i makrokosmos. Allt utvecklas, allt är medvetande i olika grader, allt är vibrerande liv.

Vi går en ljus framtid till mötes

De drömmar och ideal om en humanare, fredligare värld, där kärlek till medmänniskan och naturen är den viktigaste drivkraften, är absolut inga tomma drömmar, utan just de spåda tecknen på att mänskligheten börjar närma sig ett nytt utvecklingsavsnitt. Den intellektualitet som människan idag har utvecklat i form av vetenskap och konst, blir med nödvändighet dödsbringande när den kombineras med djurrikets råa självskhet. Men i samma grad som osjälvskheten eller den rena kärleken till nästan börjar utvecklas i människans hjärta kommer denna kraft att göra vetenskap och konst till en välsignelse och ett fantastiskt äventyr för mänskligheten. Vintern kan inte vara för evigt och det finns ingenting som kan stoppa våren, när dess tid väl är inne.

Livsupplevelsen är detsamma som en kosmisk utbildning

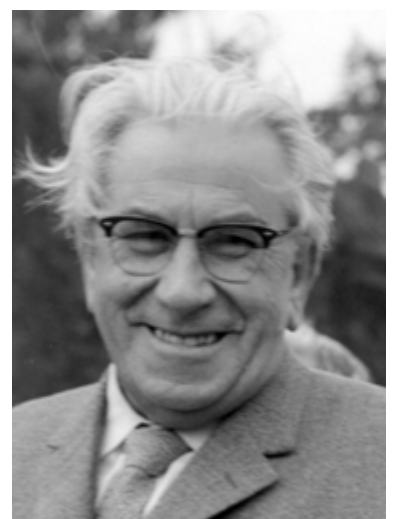
Genom det Martinus kallar "ödeslagen" visar han att varje minsta handling som ett levande väsen skapar, är detsamma som utsändande av en energivåg, som förr eller senare, i detta liv eller ett senare, kommer att nå tillbaka till sitt ursprung, på ett sådant sätt att väsendet så att säga får uppleva konsekvenserna av sin egen mentalitet. Detta i sin tur innebär att allt det som ingår i ett väsens nuvarande öde är resultatet av tidigare handlingar hos väsendet ifråga. Det är just denna "livets upplevelse" som blir "grundutbildningen" i nästkärlekens utveckling hos varje

levande varelse. Det bibliska budet eller den så kallade gyllene regeln: "Var mot din nästa som du vill att din nästa ska vara mot dig" blir ju därmed till vetenskap. I den mån en människa förmår uppträda på ett sådant sätt mot sina medväsen att hon blir till glädje och välsignelse för dessa, så kommer ju dessa energier att bilda ett lyckligt öde också för henne själv, vilket ju innebär att denna kärlek blir till välsignelse för alla och envar. Förmågan att förlåta blir här av allra största vikt eftersom det bara är denna förmåga som kan omvandla tillbakavärande obehagliga energier till nyskapade kärleksfulla energier.

Vem var Martinus?

Martinus föddes i Danmark år 1890 och levde där fram tills han lämnade jordelivet år 1981. Från 1920-talet och framåt ägnade sig Martinus på heltid åt att skriva, hålla föredrag och på olika sätt informera om sin kosmiska världsbild. Det unika med denna världsbild är bl.a. att den helt igenom har tillkommit genom intuitionsupplevelse. Den har alltså inte tillkommit genom studier och kopiering av andra människors tankar utan är istället resultatet av ett medvetandetillstånd som Martinus själv benämner "kosmiskt medvetande". Detta medvetandetillstånd är enligt Martinus ett naturligt tillstånd som varje människa kommer att uppleva på ett visst stadium i utvecklingen. Han menar nämligen att vi alla utan undantag genom "reinkarnation" utvecklas vidare liv efter liv tills vi blir till "Kristusväsen". Utifrån det kosmiska medvetandet kan individen genomskåda tillvarons djupaste principer och världsalltets bärande energier.

Fram till sin "invigning" i 30-årsåldern var alltså Martinus till det yttre en helt obildad person. Han hade vuxit upp på landsbygden under mycket enkla förhållanden och hade så småningom hamnat i Köpenhamn där han arbetade som mejerist. Vid denna tidpunkt skilde sig Martinus från gemene man endast genom en ovanligt kärleksfull inställning till allt och alla, samt ett mycket innerligt gudsförhållande som han bar inom sig ända från barndomen. I alla livets situationer hade han Kristus som sin direkta förebild. Detta var, kan man säga, den förberedelse som Martinus hade inför den uppgift som invigningen ledde honom till. En uppgift som djupast bestod i att göra det kristna kärleksbudskapet förståeligt och tillgängligt också för den moderna och vetenskapligt tänkande människan, och därmed skänka hopp och livsmening åt dagens, såväl som morgondagens människor. I boken "Kring min missions födelse" skildrar Martinus mer utförligt detaljerna kring det "kosmiska elddop" som han upplevde.

Tredje Testamentet

I slutet av sitt fysiska jordeliv kom Martinus till insikten att hela hans samlade författarskap skulle få titeln "Tredje Testamentet". Därmed visar Martinus på den nära anknytning hans texter har till kristendomens budskap. I Tredje Testamentet görs det kristna kärleksbudskapet förståeligt genom logiska analyser. Här utvidgar Martinus begreppet "nästkärlek" till att omfatta inte bara

medmänniskan, utan även djur, natur, planeten som vi lever på, och inte minst vårt eget mikrokosmos.

Martinus arbete är fritt tillgängligt för alla som kan ha glädje av hans tankar. Det riktar sig till den fria sökaren och kan inte bindas i någon form av sekt eller förening. Litteraturen kan beställas genom Världsbild förlag, www.varldsbild.se. Livets Bog kan också läsas på nätet, <http://www.livetsbog.com>.